



NORGES HØYESTERETT

Den 18. november 2014 ble det av Høyesteretts ankeutvalg bestående av dommerne Skoghøy, Bårdsen og Matheson i

HR-2014-02241-U, (sak nr. 2014/2010), sivil sak, anke over kjennelse:

A (advokat Morten Aalberg)

mot

Staten v/Utlendingsnemnda (advokat Christian F. Galtung)

avsagt slik

K J E N N E L S E :

- (1) A har erklært anke over Borgarting lagmannsretts kjennelse 26. september 2014 i sak nr. 14-149883ASK-BORG/04 mot staten v/Utlendingsnemnda. Ved denne forkastet lagmannsretten anke over kjennelse av Oslo byfogdembete om å avvise begjæring om midlertidig forføyning.
- (2) Sakens bakgrunn er i korte trekk:
A ble utvist fra Norge ved Utlendingsdirektoratets vedtak 1. juni 2012. Ved Utlendingsnemndas vedtak 4. april 2014 ble klage over Utlendingsdirektoratets vedtak ikke tatt til følge.
- (3) Etter å ha fått kjennskap til at han skulle bli uttransportert 26. mai 2014, fremsatte A begjæring om midlertidig forføyning mot staten v/Utlendingsnemnda med påstand om at han ikke pliktet å forlate landet før det foreligger rettskraftig avgjørelse i sak om gyldigheten av Utlendingsnemndas utvisningsvedtak. Han ble uttransportert 26. mai 2014 før begjæringen om midlertidig forføyning var behandlet.
- (4) Ved kjennelse 7. august 2014 avviste Oslo byfogdembete begjæringen om midlertidig forføyning. Begrunnelsen var at A ikke lenger hadde rettslig interesse i å få behandlet begjæringen om midlertidig forføyning når uttransporten alt var gjennomført. Ved Borgarting lagmannsretts kjennelse 26. september 2014 ble As anke over byfogdembetets kjennelse forkastet.
- (5) A har anket til Høyesterett over lagmannsrettens lovanvendelse og gjort gjeldende at lagmannsretten har anvendt tvisteloven § 1-3 andre ledd uriktig.

- (6) *Høyesteretts ankeutvalg* bemerker:
Etter tvisteloven § 30-6 bokstav a har utvalget full kompetanse ved avgjørelsen av anken. Ankeutvalget påpeker at spørsmålet om det foreligger rettslig interesse i å få et krav behandlet av domstolene, stiller seg forskjellig for søksmål og begjæring om midlertidig forføyning.
- (7) Som lagmannsretten har påpekt, er den midlertidige forføyningen begjært for å stoppe uttransporteringen. Utvalget er enig med lagmannsretten i at når uttransportering er gjennomført, har A ikke lenger rettslig interesse i å få behandlet begjæringen om midlertidig forføyning, da en midlertidig forføyning i hans favør uansett ikke vil ha noen påviselige rettsvirkninger.
- (8) Utvalget finner det på denne bakgrunn klart at anken ikke kan føre frem. Anken blir derfor å forkaste i medhold av tvisteloven § 30-9 andre ledd.
- (9) Ankemotparten har påstått seg tilkjent sakskostnader med 1 600 kroner med tillegg av merverdiavgift. Påstanden tas til følge.
- (10) Kjennelsen er enstemmig.

S L U T N I N G :

Anken forkastes.

I sakskostnader for Høyesterett betaler A til staten v/Utlendingsnemnda 2 000 – totusen – kroner innen 2 – to – uker fra forkynnelsen av kjennelsen.

Arnfinn Bårdsen
(sign.)

Jens Edvin A. Skoghøy
(sign.)

Wilhelm Matheson
(sign.)

Riktig utskrift: